

DRIE GENERATIES

In deze rubriek beantwoorden drie mensen dezelfde vraag, bekeken door de bril van hun eigen generatie. Deze week: hoe beleeft u religie en spiritualiteit op vakantie?

‘Ik ga met vragen, ik kom om te luisteren’

Fons Embrechts, Sarah Broeck en Katharina Mabilde. © Luk Vanmaercke

De laatste keer met zijn moeder naar Lourdes, Fons Embrechts (75) herinnert het zich nog precies. „Duw me naar de grot en laat me daar maar een uur of twee achter”, zei ze. Dat zegt helemaal waar het in Lourdes om gaat. Je ziet er ook wel mensen die gehaast zijn, maar de meesten zijn ingetogen.”

Over twee weken trekt Embrechts zelf opnieuw naar het bedevaartsoord met een groep uit Ranst. „Voor de 32ste keer? Ik ben de tel een beetje kwijt”, zegt hij. Katharina Mabilde (56) heeft er tegen dan al de Familiedagen in Drongen opzitten. Sarah Broeckx (19) zal op dat moment met haar neus in de boeken zitten, maar met haar hoofd ook af en toe in Ganagobie, het dorp in Frankrijk waar ze de voorbije drie zomers een bouw- en geloofsvakantie beleefde.

Broeckx wist niet wat ze er ging zoeken, die eerste keer. „Mijn moeder, die er zelf ook naartoe trok in haar jeugd, vond dat

ik het moest proberen”, zegt ze. „Ik, stenen stapelen in Frankrijk en praten over geloof? Het bleek een vorm van thuiskomen, een plek waar unieke vriendschappen ontstaan en ik spiritueel mezelf kan zijn.”

„Bij mij was het een vriendin die me meevroeg als vrijwilliger naar de Familiedagen”, zegt Katharina Mabilde. „Ik zette me er vooral heel hard in. Na een aantal jaar was de motivatie weg. Ik

„Ik vul er het potje waaruit ik put voor mijn diverse engagementen”

wilde afhaken, maar mijn nichtjes wilden blijven gaan. Pas toen begon ik zelf echt uit de Familiedagen te putten.”

Mabilde is nu coördinator. „Ik bewonder de jonge gezinnen die ook vandaag nog tijd maken voor geloof in hun vakantie. Ik ben bovendien erg dankbaar voor de

jongeren die blijven komen, ook als hun ouders afhaken, en die nu onze begeleidingsgroep vormen. Ze zijn zelfs met zoveel dat ze niet voortdurend in de weer moeten zijn, dus ze vroegen me of ik dit jaar weer inhoudelijke verdiepingsmomenten voor hen wilde organiseren. Daar groeiden ze mee op, ze kennen er de waarde van.”

Fons Embrechts reist vooral met leeftijdsgenoten. „In Lourdes zie je ze echter wel bezig, de jongeren die rolstoelen duwen”, zegt hij. „Ik heb het gevoel dat zij op een andere manier dan wij geloven. Of niet?” „Ik zeg soms dat ik twee soorten vrienden heb, mensen die ik ontmoette tijdens religieuze activiteiten en anderen”, zegt Broeckx. „In Ganagobie ligt diepgang veel meer voor de hand dan op een schooldag. Je kunt er ook beschaafd discussiëren over geloof.” „Ook al ben je een trouwe kerkganger, zodra je vertrekt, gaat het dieper”, beaamt Embrechts.

Ik ga op reis, wat neem ik mee? „Je vertrekt altijd met vragen naar Lourdes en je komt om te luisteren”, zegt Embrechts. „Je zoekt steun om voort te doen zoals je bezig bent, je vraag Onze-Lieve-Vrouw om je richting te geven.” „Voor mij werd het geloof belangrijk nadat mijn vader overleed. Ik werd echter ook volwassener in Ganagobie”, zegt Broeckx. „Ik heb het moeilijk om emoties toe te laten, om aan mezelf en aan anderen toe te geven dat het even niet goed met me gaat. Tijdens een ‘woestijndag’, die je in je eentje in het bos doorbrengt, kun je niet meer rond de pot draaien.”

Katharina Mabilde snakt op dit moment hard naar bezinning. „Voor mij kan dat echter ook in de bergen, het liefst in de winter. Die spreken dan echt van meer, van die God die ik liefheb”, zegt ze. „Ik kom niet uit een gelovig gezin, maar zodra ik achttien was, voelde ik me vrij. Ik verkende het hele religieuze spectrum,

van retraites, met naast me enkel zusters, tot Lourdes, Taizé en de Wereldjongerendagen in Manilla. Op allerlei plekken vulde ik het potje waaruit ik put voor mijn engagementen. Tegelijk ben ik levenslang een pelgrim, niet enkel op vakantie, maar ook in de kleine dingen.”

Ook Sarah Broeckx is wellicht begonnen aan een leven van spiritueel reizen. „En daar ben ik mijn moeder dankbaar voor”, zegt ze. „Taizé, de Wereldjongerendagen, ze staan ook op mijn lijstje van dingen die ik wil beleven. Laat ik echter eerst maar eens door die herexamens geraken.” Fons Embrechts trok ook al op bedevaart naar Rome. „Ik vind niet dat mijn generatie minder vrij is. Wij gaan niet uit traditie naar Lourdes, maar uit overtuiging”, zegt Fons Embrechts. „Onze-Lieve-Vrouw luistert. Dat heb ik door de jaren heen meermaals mogen ervaren.”

Jozefien VAN HUFFEL

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Kernenergie (1)

KERK & leven, 8 JUNI 2016

Nathal Severijns (KU Leuven) stelt de zaken te rooskleurig voor en vermeldt heel wat niet. Nieuwe kerncentrales zijn een dure zaak, zoals we in Frankrijk zien. Met nieuwe centrales wordt elektriciteit driemaal zo duur als nu. Met geen woord wordt gerept over de grote vervuiling die gepaard gaat met de ontginning van het erts, ten koste van de gezondheid van de plaatselijke bevolking. Dat het afval 100.000 jaar radioactief blijft, blijkt geen probleem?

Het gebruik van de centrales vijftig jaar verlengen, is een lachertje. Alles moet compleet vervangen worden: pompen, kleppen, leidingen en zelfs de reactorvaten. Dat zal veel meer kosten dan hetzelfde geld te gebruiken voor hernieuwbare energie.

Ik spreek ook met klem tegen dat windenergie slechts doeltreffend zou zijn op zee. Er is te land

nog steeds een enorm potentieel voor windturbines die goedkoper zijn dan op zee. Allerlei actiegroepen slagen er echter in investeerders te ontmoedigen. Ze zijn zagezeggend niet tegen windturbines, als ze maar niet in hun omgeving staan. Van egoïsme gesproken.

Piet VERMEULEN, Kortrijk

Kernenergie (2)

KERK & leven, 8 JUNI 2016

Het pleidooi van Sara Van Dyck, beleidsmedewerker energie van de Bond Beter Leefmilieu, was een tendentieuus artikel, waarin nog eens alle gekende registers worden opengetrokken. Naast de gebruikelijke clichés, zoals duur, gevaarlijk, onbetrouwbaar, kwetsbaar, werd tot mijn verbazing een nieuw radioactief konijn uit de hoed getoverd. Kernenergie en hernieuwbare energie gaan niet samen, het eerste zou het tweede blokkeren. De burger gelooft alles en gaat

uiteindelijk de holle, verstikkende fabels napraten. Nochtans heeft de linkse regering in Zweden, nota bene in samenwerking met de oppositie, gekozen voor een combinatie van kernenergie en hernieuwbare energie. Een beslissing die zo solide is als een Volvo. Hoe zou dat komen?

Onze beleidsmakers hebben nu toch dapper besloten om een miljardje af te schaven van de 16,5 miljard euro subsidies voor windmolenparken op de Noordzee. Als die ooit gebouwd raken, zal dat een vermogen leveren van twee oude kernreactoren of iets meer dan het vermogen van één kernreactor van de nieuwe generatie. Die rekening komt onvermijdelijk in de komende jaren op ons af, naast die van de zonnepanelen.

De nieuwe Vlaamse minister van energie heeft nu het idee opgevat om de spoorwegbermen vol zonnepanelen te leggen. Vader vergeef het hem.

Jozef LEEN, Veurne

**Mijn Stannah Siena,
aangepast aan mijn behoeften**

Documentatie en gratis
prijsop offerte op
0800 95 950

info@stannah.be www.stannah.be

Naam + Voornaam .....
Adres .....
Postcode ..... Tel : .....
Stad ..... E-mail .....

Stannah sprl
Poverstraat 208, 1731 Relegem

Stannah